

אליהו הנביא, פלייבק, בית מרחץ רומי ומעינות - זה רק חלק מחוויות טוולי המרכז השנה

הבוגרים מטיילים בכרמל

ארבעה טיולים, אחד בכל יום לימים בו פועל המרכז, במהלך שבוע אחד של נובמבר. הטויל הראשון שיצא, מטבח הדברים אל טבע הדברים, היה זה של השכבה הבוגרת שלמדו בתמי' ראשון.

תלמידי' כיתות ז'-ט' יצאו לטויל בטבע בכרמל. מסלול הליכה החל בדלית אל-כרמל, והמשיך דרך השביל היורד לחורבת כרר' ומשם למנזר ה'מוחדרקה'. ההולכים נהנו מימים יפה ומזג אויר נעים, והדרך עברה בשיחות ומספרים חברתיים משעשעים.

אחד מהם היה אפילו מעגל תפילה לגשם בקרחת העיר.

מרווה שטואל, אחראית הטוילים: "בחורבת כרר' סיירנו לתלמידים על המקום. מדובר בחורבה עתיקה מהתקופה הרומית-ביזנטית, ששימשה כנראה כפר יהודי מאותה תקופה.

ישבו בה אלה שעלו להתיישב בכרמל הסלעי, בתקופה של שלט כלכלי ששרר בארץ בעת ההיא. אכן, למורות התנאים הקשים, היה יתרון של רוחוק מעיני השליטים, וגובי המיסים. בעקבות המחסור באדמות קלות לעיבוד התפתחה במקום חקלאות זיתים וענבים, ובחרובה על הגבעה יש שרידי בית بد, וגתות, מבנים ומערות קבורה".

במנזר המוחדרקה (ד'יר אל מוחדרקה - מנזר השרפפה, א.ד.) בפסגת הכרמל מכיוון דרום מזרח, 474 מ' מעל פני הים נכנסו המתילים לצפיית והתרשםו מן האטר היפה.

מרווה: "זהו מנזר כרמליתי שנבנה בשנת 767. הנדרים שלו שהגיעו מאירופה, ראו באליהו הנביא מודל לח' נזירות, لكنאות דתית ולמסירות טוטאלית לאל. לכן הם רכשו את האדמות בקרן הכרמל להקמת כנסיה ומנזדר".

בחצר המנזר המטופחת והיפה ישבו המתילים וצפו בהציגה של קורס תיאטרון פלייבק בהנחיית אילית מלמד夷. הציגה עסקה בבדיקה הדלקת האש בהשתתפות אליהו ונביי הבעל שנערך על פי סיפורו המקראי, לפני כ- 2000 שנה סמוך לאתר. סוף של

נביי הבעל בסיפור ידוע... . באמצעות המיצג ניתן היה להסביר גם את הקדושה של שמייחסים נוצרים שמקדשים גם הם את נביי התנ"ך למקומות. אח"כ קיימו המשתתפים דיון על מעשיו של אליהו, וכן על תגובתו הנזאית של אלוהים למעשה בסיפורו.

איילת מלמד-יעש

בஹמשך סיפרה לוטם קמינסקי על המקרה הידוע של

הנזר היהודי-כרמליתי, האח דניאל. היהודי שרד את

השואה, התנצר במהלך המלחמה וסיפורו מתאר את

achat הדילמות המורכבות שהגיעו לפתחו של בג"ץ. בשנת 1960 נדרש בג"ץ להזכיר

בשאלה האם ניתן לרשום את האח דניאל היהודי בישראל למורת דמו הנוצרית. בדיון

שהתקיים הוצגו עדויותיהם השונות של השופטים.

לוטם הייתה גם מורה לפילוסופיה ולמחשבת ישראל, הסבירה מדוע בחרה בסיפור חשוב זה: "הסיפור של האח דניאל מעלה תודעה של זהות יהודית מפוצלת, שאינה נוכחת בדרך כלל ביום יום שלנו - והוא השאלה האם היהדות היא דת או לא. אם בכל מדינה אחרת

אדם יכול להשתיר לכל דת שירצה, וудין להיות חלק מהלאום, ככלומר, להיות יהוד"

צՐפתי או נוצרי צרפתני, הרי שבמדינת ישראל האפשרות זו כמעט ואינה קיימת. זאת

בשל זהותה הcumulus מוחלטת בין הדת והלאום. בטoil, התלמידים מודעתינו בסיפור,

והעלוי טיעונים שונים מודיעו לנו כיצד היה להיענות לבקשות של האח דניאל.

מכאן הדיון המשיך לשיבוט שמייחדות את מדינת ישראל בתחום זה. הדיונים עם

התלמידים היו מתרתקים".

המכורה, עינב שביב שותפה לרשמייה של לוטם: "סאך אהבתי את הדרך בה לוטם העלה לדין את שאלת הזהות היהודית. זה היה דיון של 'בן לאום לדת' שהתקיים בחצר מנזר כרמליתי פסטוראל. אחרי שהמכוון את הסיפור המՐתק על חייו של האח דניאל, הילדים השתתפו והפכו את הדיון לחויה מוחrichtת דעתות".

הטיול הסתיים בהתרשםות מון הפסל הגדול והמרשים של אליהו הנביא (שהוא למעשה הפסל השני שנבנה במקום). הפסל המקורי שונה מאוד בצורתו והועבר לנצרת לפני שנים, א.ד.). אח"כ בתצפית נחדרת מגן המנזר.

הטיול לרמת הנדייב

מנסים לזהות בנק הריחות

בימים ג'/ד' - ה' טילו' שכבות ד', ה' - ו' (נא להיות מרווחים...) ברמת הנדייב סמוך לזכרון יעקב, מקום שחביב על המרכז כבר שנים רבות.

כל שכבה הולכת במסלול אחר, והתנהלה לפי תוכנית אחרת. כיתות ד' טילו' בגנים ובאזור הקבר כשם פוטרים חידונים, שומעים סיפורים ו משתפים

במשחקים שונים במהלך הדרך. הם גם צפויו בקורס על פועלן של הברון רוטשילד, תרומותו להתיישבות בארץ ישראל, הבאת עצמותיו למединת

ישראל, וכן הקמת גני הנדייב ופארק הטבע הסמוך לזכרו.

הදס בר תנא, מורה לספרות וספרים: "זכינו ביום שמשי וחכמים. כשנכנסנו,

הגנים היו שקטים אך עם התקדמות הסיוור הגן התמלא, אם כי לא המה.

הקבוצות זרמו בהרמונייה מגן למפלים, חלקת הקבר, גן השושנים, גן הריחות כשבתווך מבחר עצים מכל העולם. בגין המפלים זכינו לראות את

הימים ולהקמת שקנאים עיטרה את השם לבן שחור מתחלף. אלון נגרי חד

חידות לילדים בנושאים ישובים בארץ. הילדים נהנו מאד, ותרגלו אנרגicamente.

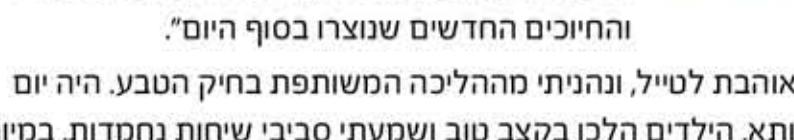
אבא של אחד התלמידים אמר לי בסיום הטויל שהוא מופתע מהרוגע,

הנעימות, הידע, והחברות. זה מילא אותו גאה במרקץ".

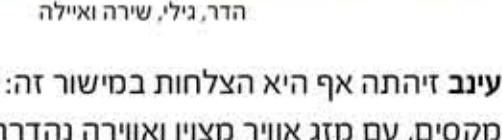
הדא צינה שצורך להכיר בחשיבות כל העושים במלוכה. "שוב תודה רבה לך לדנה של לוויתה, ודאגה מאוד לתיק שנשכח, טרחה ומצאה לבסוף את

האבידה, למרווה שארגנה, ללוטם שתיאמה, לורדיית שראתה כל תלמיד ותלמידה, ולושוי שפיקחה".

כיתות ה' יצאו ללמידה את מסלולי גני הנדייב בצורה עצמאית, בקבוצות קטנות, תוך כדי שהם מחקים 'מצא את המסתמן'

מצא את המסתמן

הדר, גיל, שירה ואיליה

עינב זיהתה אף היא הצלחות במישור זה: "אני מאמין שפה מילוי, ונהייתי מההילה המשותפת בחיק הטבע. היה ים מוקסם, עם מזג אויר ממוזן ואוירנה נחדרת של חברותא. הילדים הילכו בקצב טוב ושמעתן סבבי' שיחות נחמדות. במיוחד נהנית לראות חברותות נוקמות בין תלמידים שבסוגה אולן לא היו מתקנים זו אל זו. ואילו בטoil, כשנדרצה מעת עדרה הדדית, ונפתחו האוזניים לפטפטוי חולין - נפתח גם הלב! זה היופי בטoilים שלנו".

גיבוש חברתי

חלק ממטרות הטוילים הם ייבוש חברותי. לדברי יעצצת המרכז, דנה קלע, הפעם היה חשוב במיוחד השכבה הצעירה, והוא נשמה מרוצה בסופם: "שכבות ז'

מורכבות מתלמידים שהיו פזירים בשנה שעבירה בימי

שנתיים. השנה הם נפגשים לראשונה ומתאחדים בימי ראשון, ביום של החטיבה. הטויל היה הדמדנות נוספה

להכיר, להתחבר בזמן גמיש, ולאחר מהשגרה של ימים הלימודים באורנים. אני בהחלט ראיית את החיבורים

והחיכים החדשניים שנוצרו בסוף הימים".

הדר, גיל, שירה ואיליה